

Saturs

II *Nelegislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Paziņojums par Politiskā dialoga un sadarbības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kubas Republiku, no otras puses, provizorisku piemērošanu 1

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/1798 (2017. gada 2. jūnijs), ar ko attiecībā uz īpašām sastāva un informācijas prasībām, kuras piemēro svāra kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 609/2013 ⁽¹⁾ 2
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/1799 (2017. gada 12. jūnijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 600/2014 papildina attiecībā uz konkrētu trešo valstu centrālo banku, kuras īsteno monetāro, valūtu maiņas un finanšu stabilitātes politiku, atbrīvošanu no pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības pārredzamības prasībām ⁽¹⁾ 11
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/1800 (2017. gada 29. jūnijs), ar kuru groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 151/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 14
- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/1801 (2017. gada 13. jūlijs), ar ko labo Deleģētās regulas (ES) 2016/2250, ar kuru izveido izmetumu plānu dažām bentiskajām zvejniecībām, kas darbojas Ziemeļjūrā un Savienības ūdeņos ICES IIa rajonā, atsevišķu valodu versijas 18

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

LĒMUMI

- ★ **Politikas un drošības komitejas Lēmums (KĀDP) 2017/1802 (2017. gada 28. septembris) par Eiropas Savienības Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) misijas vadītāja iecelšanu amatā (EUPOL COPPS/1/2017)** 20

IETEIKUMI

- ★ **Komisijas Ieteikums (ES) 2017/1803 (2017. gada 3. oktobris) par likumīgu ceļu pastiprināšanu attiecībā uz personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība (izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 6504)** 21
- ★ **Komisijas Ieteikums (ES) 2017/1804 (2017. gada 3. oktobris) par to, kā īstenojami Šengenas Robežu kodeksa noteikumi par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie iekšējām robežām Šengenas zonā** 25
- ★ **Komisijas Ieteikums (ES) 2017/1805 (2017. gada 3. oktobris) par publiskā iepirkuma profesionalizāciju – Publiskā iepirkuma profesionalizācijas iestāžu struktūra ⁽¹⁾** 28

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

Paziņojums par Politiskā dialoga un sadarbības nolīguma starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kubas Republiku, no otras puses, provizorisku piemērošanu

Politiskā dialoga un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kubas Republiku, no otras puses⁽¹⁾, kas tika parakstīts Briselē 2016. gada 12. decembrī, saskaņā ar tā 86. panta 3. punktu provizoriski piemēro no 2017. gada 1. novembra. Saskaņā ar 3. pantu Padomes 2016. gada 6. decembra Lēmumā par to, lai parakstītu un provizoriski piemērotu nolīgumu, turpmāk norādītās nolīguma daļas starp Savienību un Kubas Republiku piemēro provizoriski, bet tikai tiktāl, ciktāl tās aptver jautājumus, kas ir Savienības kompetencē, tostarp jautājumus, kas ir Savienības kompetencē, lai noteiktu un īstenotu kopēju ārlietu un drošības politiku:

- I līdz IV daļa un
- V daļa, ciktāl tās noteikumi ir ierobežoti nolūkā nodrošināt nolīguma provizorisku piemērošanu.

Neatkarīgi no 3. panta pirmās daļas turpmāk norādītos pantus provizoriski nepiemēro:

- 29. pantu,
- 35. pantu,
- 55. pantu, ciktāl tas attiecas uz sadarbību jūras transporta jomā,
- 58. pantu,
- 71. pantu, ciktāl tas attiecas uz robežu drošību, un
- 73. pantu, ciktāl tas attiecas uz sadarbību uz ģeogrāfiskajām norādēm, kas nav saistītas ar lauksaimniecību.

⁽¹⁾ OVL 337 I, 13.12.2016., 1. lpp.

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/1798

(2017. gada 2. jūnijs),

ar ko attiecībā uz īpašām sastāva un informācijas prasībām, kuras piemēro svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 609/2013

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija Regulu (ES) Nr. 609/2013 par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 11. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Direktīva 96/8/EK ⁽²⁾ nosaka saskaņotus noteikumus par pārtikas produktiem, kurus paredzēts lietot svara samazināšanas diētās ar samazinātu enerģētisko vērtību, un tās darbības jomā ir produkti, kas Regulā (ES) Nr. 609/2013 ir definēti kā pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei.
- (2) Regula (ES) Nr. 609/2013 atceļ Direktīvu 96/8/EK un paredz vispārīgas sastāva un informācijas prasības dažādām pārtikas kategorijām, tostarp produktiem, kas definēti kā pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei. Lai Komisija varētu izpildīt pienākumu pieņemt īpašas prasības par svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju ("pilnīgi uztura aizstājēji svara kontrolei") sastāvu un informāciju, ir lietderīgi par pamatu izmantot Direktīvas 96/8/EK noteikumus, jo tie ir garantējuši pietiekami brīvu tādu pārtikas produktu apriti, kurus piedāvā kā svara kontrolei paredzētus pilnīgus uztura aizstājējus, turklāt nodrošinādami augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni.
- (3) Svara kontrolei paredzēts pilnīgs uztura aizstājējs ir komplekss produkts, kas speciāli izstrādāts tiem pieaugušajiem ar palielinātu ķermeņa svaru vai aptaukošanos, kuri vēlas svaru samazināt. Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pamatsastāvam jābūt tādām, lai svara samazināšanas diētas ar samazinātu enerģētisko vērtību, kas paredzētas pieaugušajiem ar labu veselību, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās, apmierinātu vispārārstos zinātniskajos datos pierādītās ikdienas uztura vajadzības.
- (4) Lai garantētu svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju nekaitīgumu un piemērotību, būtu jānosaka izvērsta prasība par to sastāvu, tostarp par enerģētisko vērtību un makroelementu un mikroelementu saturu. Minēto prasību pamatā vajadzētu būt jaunākajiem Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ("Iestādes") zinātniskajiem ieteikumiem ⁽³⁾ šajā jautājumā.
- (5) Lai pieļautu inovāciju un jaunu produktu izstrādi, būtu jāatstāj iespēja svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju sastāvam pēc brīvas izvēles pievienot šīs regulas īpašo prasību neaptvertas sastāvdaļas, it sevišķi šķiedrvielas. Visām sastāvdaļām, kuras izmantotas svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju ražošanā,

⁽¹⁾ OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1996. gada 26. februāra Direktīva 96/8/EK par pārtikas produktiem, ko paredzēts izmantot svara samazināšanas diētām ar samazinātu enerģētisko vērtību (OV L 55, 6.3.1996., 22. lpp.).

⁽³⁾ EFSA NDA speciālistu grupa (EFSA Diētisko produktu, uztura un alerģiju speciālistu grupa), 2015. *Scientific Opinion on the essential composition of total diet replacement for weight control*, EFSA Journal 2015; 13(1):3957, un EFSA NDA speciālistu grupa (EFSA Diētisko produktu, uztura un alerģiju speciālistu grupa), 2016. *Scientific Opinion on the Dietary Reference Values for choline*, EFSA Journal 2016; 14(8):4484.

vajadzētu būt piemērotām veselīgu pieaugušajiem, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās, un šai piemērotībai vajadzības gadījumā būtu jābūt pierādītai attiecīgos pētījumos. Šādas piemērotības pierādīšana ir pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju pienākums, savukārt valstu kompetento iestāžu pienākums ir katrā gadījumā atsevišķi izvērtēt, vai sastāvdaļa ir piemērota.

- (6) Svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011⁽¹⁾ prasībām. Ņemot vērā svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju specifiku, attiecīgā gadījumā būtu jāparedz minēto vispārīgo noteikumu papildinājumi un izņēmumi.
- (7) Lai būtu garantēts, ka svara kontrolei paredzētos uztura aizstājējus pareizi izmanto gan to lietotāji veselīgu pieaugušie ar lieko svaru vai aptaukošanos, gan veselības aprūpes speciālisti, kas noteiktos gadījumos var konsultēt par to piemērotību, ir būtiski, lai tiktu deklarēta to uzturvērtība. Tāpēc, lai sniegtu pilnīgāku informāciju, uzturvērtības deklarācijā ("paziņojums par uzturvērtību") būtu jāietver sīkākas ziņas, nekā prasīts Regulā (ES) Nr. 1169/2011. Turklāt pienākums deklarēt uzturvērtību būtu jānosaka par obligātu attiecībā uz visiem svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem neatkarīgi no iepakojuma vai taras lieluma, tāpēc nebūtu jāpiemēro Regulas (ES) Nr. 1169/2011 V pielikuma 18. punktā paredzētais atbrīvojums.
- (8) Lai sniegtu attiecīgu informāciju un atvieglotu produktu salīdzināšanu, uzturvērtības deklarācijā svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtība jānorāda porcijai un/vai patēriņa vienībai, kā arī kopējai dienas devai. Turklāt šādi informācijai būtu jāattiecas uz lietošanai gatavo produktu, kas sagatavots atbilstoši ražotāja norādēm.
- (9) Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 2. punktā ir minēts ierobežots skaits uzturvielu, kuras pārtikas uzturvērtības deklarācijā var norādīt pēc izvēles. Regulas (ES) Nr. 609/2013 pielikumā ir norādīta virkne vielu, kuras var pievienot svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem un no kurām dažas Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 2. punktā nav minētas. Lai panāktu juridisko skaidrību, būtu skaidri jānosaka, ka šādas vielas drīkst iekļaut svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības deklarācijā. Turklāt noteiktos gadījumos patērētājiem un veselības aprūpes speciālistiem varētu noderēt sīkāka informācija par produkta sastāvā esošajiem ogļhidrātiem un taukiem. Tāpēc pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem būtu jāļauj brīvprātīgi sniegt šādu informāciju.
- (10) Veselīgu pieaugušajiem, kam ir liekais svars vai aptaukošanās, uzturvajadzības var būt citādākas nekā pārējiem cilvēkiem. Turklāt svara kontrolei paredzēts pilnīgs uztura aizstājējs ir pārtikas produkts, kas pilnīgi aizstāj ikdienas uzturu. Tālab svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības informācijas, proti, enerģētiskās vērtības un uzturvielu daudzuma, izteikšana procentos no ieteicamajām dienas devām, kas noteiktas iedzīvotājiem Regulā (ES) Nr. 1169/2011, patērētājus maldinātu un tātad nebūtu jāatļauj.
- (11) Norādes, ka svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem ir "ļoti zems" vai "zems" kaloriju saturs, patērētājiem var sniegt noderīgu informāciju. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt noteikumus par šādām brīvprātīgām norādēm.
- (12) Uzturvērtības un veselīguma norādes ir reklāmas līdzekļi, ko pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji brīvprātīgi izmanto komerciālajā saziņā atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1924/2006⁽²⁾ noteikumiem. Ņemot vērā svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju specifisko lomu to lietotāju uzturā, nebūtu jāatļauj uz šādiem produktiem izmantot uzturvērtības un veselīguma norādes. Taču patērētājiem var noderēt informācija par šķiedrvielu klātbūtni svara kontrolei paredzētos pilnīgos uztura aizstājējos, tāpēc būtu jāparedz noteikums, ka ar dažiem nosacījumiem drīkst izmantot uzturvērtības norādes par pievienotajām šķiedrvielām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.).

- (13) Direktīva 96/8/EK noteica, ka svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem jāpievieno šķiedrvielas. Tā kā saistībā ar tām trūkst zinātnisku pierādījumu, Iestāde savā jaunākajā atzinumā nevarēja noteikt, kādam jābūt šķiedrvielu minimālajam saturam. Tālab, ja svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem ir pievienotas šķiedrvielas, par šķiedrvielu minimālo daudzumu ir lietderīgi saglabāt Direktīvā 96/8/EK noteikto minimālo daudzumu.
- (14) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002⁽¹⁾ 17. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis gādā par pārtikas aprites tiesību aktu izpildi un uzrauga un pārbauda, vai šīs prasības visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos pilda uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas un barības aprītē. Šajā kontekstā, lai atvieglotu svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju efektīvu oficiālo uzraudzību, uzņēmējiem, kas šādus produktus laiž tirgū, būtu valsts kompetentajām iestādēm jāiesniedz izmantotās etiķetes paraugs un visa attiecīgā informācija, kuru šīs iestādes uzskata par vajadzīgu, lai verificētu atbilstību šai regulai, ja vien dalībvalstīm nav citas efektīvas pārraudzības sistēmas.
- (15) Lai pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji varētu pielāgoties jaunajām prasībām, kuru dēļ var būt tehniski jāpielāgo attiecīgo produktu ražošanas process, šī regula būtu jāstāda spēkā no dienas, kurā aprit pieci gadi kopš tās stāšanās spēkā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šī regula attiecībā uz svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem nosaka šādas īpašas prasības:

- prasības attiecībā uz sastāvu;
- prasības attiecībā uz marķējumu, noformējumu un reklāmu;
- ziņošanas prasības attiecībā uz produktu laišanu tirgū.

2. pants

Laišana tirgū

- Nosaukums, ar kādu tirgo pārtikas produktu, uz kuru attiecas Regulas (ES) Nr. 609/2013 2. panta 2. punkta h) apakšpunkts, ir "svara kontrolei paredzēts pilnīgs uztura aizstājējs".
- Svara kontrolei paredzētus pilnīgus uztura aizstājējus tirgū laist drīkst tikai tad, ja tie atbilst šīs regulas prasībām.

3. pants

Sastāva prasības

- Svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem jāatbilst I pielikumā izklāstītajām prasībām attiecībā uz sastāvu, ņemot vērā II pielikumā norādītās specifikācijas.
- Regulas I pielikumā noteiktās prasības attiecībā uz sastāvu attiecas uz lietošanai gatavu pārtiku, ko tirgo kā gatavu lietošanai vai kas ir gatava lietošanai pēc sagatavošanas atbilstoši ražotāja norādēm.
- Svara kontrolei paredzēti pilnīgi uztura aizstājēji citas sastāvdaļas, kas nav I pielikumā norādītās vielas, drīkst saturēt tikai tad, ja ar vispārārstītiem zinātniskajiem datiem ir pierādīta to piemērotība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

4. pants

Īpašas prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju

1. Papildus obligātajām ziņām, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 1169/2011 9. panta 1. punktā, svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju gadījumā obligāti sniedzamas arī šādas ziņas:
  - a) norāde, ka produkts ir paredzēts vienīgi veselīgiem pieaugušajiem, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās un kuri vēlas svaru samazināt;
  - b) norādījums grūtniecības un krūtsbarošanas laikā, pusaudžiem vai personām ar veselības traucējumiem produktu lietot tikai, konsultējoties ar veselības aprūpes speciālistu;
  - c) norāde par to, cik svarīgi ir dienā uzņemt pietiekamu šķidruma daudzumu;
  - d) norāde, ka produkts, ja lietots atbilstoši lietošanas pamācībai, nodrošina visas ikdienai nepieciešamās pamata uzturvielas pietiekamā daudzumā;
  - e) norādījums veselīgiem pieaugušajiem, kuriem ir liekais svars vai aptaukošanās, produktu bez konsultēšanās ar veselības aprūpes speciālistu nelietot ilgāk kā astoņas nedēļas vai vairākus par astoņām nedēļām īsākus periodus;
  - f) ja vajadzīgs, pareizas sagatavošanas pamācība un norāde, ka šo pamācību ir svarīgi ievērot;
  - g) ja ar produktu, lietotu atbilstoši ražotāja norādēm, dienā uzņemto poliolu daudzums pārsniedz 20 g, – norāde, ka produktam iespējama laksatīva iedarbība;
  - h) ja produktam nav pievienotas šķiedrvielas, – norāde, ka jākonsultējas ar veselības aprūpes speciālistu par šķiedrvielu uzņemšanu papildus produktam.
2. Uz iepakojuma vai tam piestiprinātā etiķetē 1. punktā prasītās obligātās ziņas norādāmas atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1169/2011 13. panta 2. un 3. punkta prasībām.
3. Svāra kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju marķējumā, noformējumā un reklāmā nemin, cik ātri vai par cik kilogramiem, lietojot šo produktu, var samazināt svāru.

5. pants

Īpašas prasības attiecībā uz uzturvērtības deklarāciju

1. Papildus informācijai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 1. punktā, svāra kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības obligātajā deklarācijā norāda, cik daudz produktā ir katras minerālvielas un katra vitamīna, kas minēti šīs regulas I pielikumā.

Svāra kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības obligātajā deklarācijā ietver arī holīna un šķiedrvielu (ja pievienotas) daudzumu, ko produkts satur.
2. Papildus informācijai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 2. punkta a)–e) apakšpunktā, svāra kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības deklarāciju var papildināt ar:
  - a) tauku un ogļhidrātu sastāvdaļu daudzumu;
  - b) jebkuras Regulas (ES) Nr. 609/2013 pielikumā minētās vielas daudzumu, ja šāda norāde nav paredzēta šā panta 1. punktā;
  - c) jebkuras tādas vielas daudzumu, kas produktam pievienota saskaņā ar 3. panta 3. punktu.

3. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1169/2011 30. panta 3. punkta, informāciju, kas jau ietverta svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības obligātajā deklarācijā, marķējumā neatkārtoti.
4. Uzturvērtības deklarācija obligāti jānorāda uz visiem svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem neatkarīgi no iepakojuma vai taras lielākās virsmas izmēra.
5. Visas svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības deklarācijā minētās uzturvielas atbilst Regulas (ES) Nr. 1169/2011 31.–35. panta prasībām.
6. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1169/2011 31. panta 3. punkta, 32. panta 2. punkta un 33. panta 1. punkta, svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu norāda lietošanai gatavā produkta (pēc sagatavošanas atbilstoši ražotāja norādēm) kopējai dienas devai, kā arī porcijai un/vai patēriņa vienībai. Attiecīgā gadījumā informācijā var papildus atsaukties uz 100 g vai 100 ml produkta tādā veidā, kādā tas tiek tirgots.
7. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1169/2011 32. panta 3. un 4. punkta, svara kontrolei paredzētu pilnīgu pārtikas aizstājēju enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu neizsaka procentos no minētās regulas XIII pielikumā noteiktajām ieteicamajām devām.
8. Regulas (ES) Nr. 1169/2011 XV pielikumā neparedzētas ziņas, ko ietver svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju uzturvērtības deklarācijā, sniedz aiz būtiskākā no minētajā pielikumā paredzētajiem ierakstiem, pie kura tās pieder vai kura elements tās ir.

Regulas (ES) Nr. 1169/2011 XV pielikumā neparedzētas ziņas, kas nepieder pie minētajā pielikumā paredzētajiem ierakstiem un nav to elementi, uzturvērtības deklarācijā sniedz aiz ieraksta, kas minētajā pielikumā paredzēts pēdējais.

Nātrija daudzumu norāda kopā ar pārējām minerālvielām un blakus norādei par sāls saturu var norādīt atkārtoti, proti: "Sāls: X g (tostarp nātrijs: Y mg)".
9. Svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem norādi "uzturs ar ļoti mazu kaloriju daudzumu" drīkst izmantot ar noteikumu, ka produkta enerģētiskā vērtība ir zemāka nekā 3 360 kJ dienā (800 kcal dienā).
10. Svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem norādi "uzturs ar mazu kaloriju daudzumu" drīkst izmantot ar noteikumu, ka produkta enerģētiskā vērtība ir no 3 360 kJ dienā (800 kcal dienā) līdz 5 040 kJ dienā (1 200 kcal dienā).

6. pants

Uzturvērtības un veselīguma norādes

1. Svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem uzturvērtības un veselīguma norādes neizmanto.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, svara kontrolei paredzētiem pilnīgiem uztura aizstājējiem uzturvērtības norādi "pievienotas šķiedrvielas" drīkst izmantot ar noteikumu, ka produkts satur vismaz 10 g šķiedrvielu.

7. pants

Paziņošana

Laižot tirgū svara kontrolei paredzētus pilnīgus uztura aizstājējus, pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs ikvienas tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā attiecīgo produktu paredzēts tirgot, nosūtot produktam izmantotās etiķetes paraugu, paziņo marķējumā norādīto informāciju un jebkādu citu informāciju, ko kompetentā iestāde var pamatoti pieprasīt, lai konstatētu atbilstību šai regulai, ja vien kāda dalībvalsts pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju no šā pienākuma neatbrīvo saskaņā ar kādu nacionālu sistēmu, kas nodrošina attiecīgā produkta efektīvu oficiālo uzraudzību.

---

8. pants

Atsauces uz Direktīvu 96/8/EK

Atsauces uz Direktīvu 96/8/EK citos aktos uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2022. gada 27. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 2. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

I PIELIKUMS

Regulas 3. pantā minētās prasības attiecībā uz sastāvu

1. ENERĢIJA

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva nodrošina ne mazāk kā 2 510 kJ (600 kcal) un ne vairāk kā 5 020 kJ (1 200 kcal) enerģijas.

2. OLBALTUMVIELAS

2.1. Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva satur ne mazāk kā 75 g un ne vairāk kā 105 g olbaltumvielu.

2.2. Šā pielikuma 2.1. punktā par "olbaltumvielām" uzskatāmas tādas olbaltumvielas, kuru proteīna sagremojamības labotā aminoskābju skala salīdzinājumā ar II pielikumā norādītajām atsauces olbaltumvielām ir 1,0.

2.3. Pievienot aminoskābes atļauts tikai tādēļ, lai uzlabotu svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju sastāvā esošo olbaltumvielu uzturvērtību, un tikai šim nolūkam vajadzīgajās attiecībās.

3. HOLĪNS

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva satur ne mazāk kā 400 mg holīna.

4. LIPĪDI

4.1. **Linolskābe**

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva satur ne mazāk kā 11 g linolskābes.

4.2. **Alfa-linolēnskābe**

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva satur ne mazāk kā 1,4 g alfa-linolēnskābes.

5. OĢĻHIDRĀTI

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva satur ne mazāk kā 30 g oĢĻhidrātu.

6. VITAMĪNI UN MINERĀLVIELAS

Svara kontrolei paredzētu pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva nodrošina vismaz 1. tabulā precizētos vitamīnu un minerālvielu daudzumus.

Pilnīgu uztura aizstājēju pilna dienas deva nesatur vairāk kā 250 mg magnija.

1. tabula

A vitamīns	(µg RE ⁽¹⁾)	700
D vitamīns	(µg)	10
E vitamīns ⁽²⁾	(mg)	10

C vitamīns	(mg)	110
K vitamīns	(µg)	70
Tiamīns	(mg)	0,8
Riboflavīns	(mg)	1,6
Niacīns	(mg-NE ⁽³⁾)	17
B ₆ vitamīns	(mg)	1,6
Folijskābe	(µg-DFE ⁽⁴⁾)	330
B ₁₂ vitamīns	(µg)	3
Biotīns	(µg)	40
Pantotēnskābe	(mg)	5
Kalcijs	(mg)	950
Fosfors	(mg)	730
Kālijs	(g)	3,1
Dzelzs	(mg)	9
Cinks	(mg)	9,4
Varš	(mg)	1,1
Jods	(µg)	150
Molibdēns	(µg)	65
Selēns	(µg)	70
Nātrijs	(mg)	575
Magnijs	(mg)	150
Mangāns	(mg)	3
Hlorīds	(mg)	830

⁽¹⁾ Retinola ekvivalenti.

⁽²⁾ RRR α-tokoferola E vitamīns.

⁽³⁾ Niacīna ekvivalenti.

⁽⁴⁾ Uzturā lietojama folāta ekvivalenti: 1 µg DFE = 1 µg pārtikas folāta = 0,6 µg folijskābes no svara kontrolei paredzēta pilnīga uztura aizstājēja.

II PIELIKUMS

Attiecībā uz aminoskābēm izvirzīto prasību paraugs ⁽¹⁾

	g/100 g olbaltumvielu
Cistīns + metionīns	2,2
Histidīns	1,5
Izoleicīns	3,0
Leicīns	5,9
Lizīns	4,5
Fenilalanīns + tirozīns	3,8
Treonīns	2,3
Triptofāns	0,6
Valīns	3,9

⁽¹⁾ Pasaules Veselības organizācija / Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija / Apvienoto Nāciju Organizācijas Universitāte, 2007. *Protein and amino acid requirements in human nutrition*. Apvienotās PVO/FAO/ANO Universitātes ekspertu sanāksmes ziņojums. (PVO Tehnisko ziņojumu sērija, 935., 284. lpp.)

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/1799

(2017. gada 12. jūnijs),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 600/2014 papildina attiecībā uz konkrētu trešo valstu centrālo banku, kuras īsteno monetāro, valūtu maiņas un finanšu stabilitātes politiku, atbrīvošanu no pirmstirdzniecības un pēctirdzniecības pārredzamības prasībām

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 600/2014 par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 1. panta 9. punktu,

tā kā:

- (1) Uz darījumiem, kuros darījumu partneri ir Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībnieki, neattiecas Regulas (ES) Nr. 600/2014 1. panta 6. punktā noteiktās prasības par tirdzniecības pārredzamību, ciktāl šie darījumi tiek veikti monetārās, valūtu maiņas un finanšu stabilitātes politikas īstenošanas ietvaros.
- (2) Šāds izņēmums no Regulas (ES) Nr. 600/2014 tvēruma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 600/2014 1. panta 9. punktu var (ar nosacījumu, ka tiek ievērotas attiecīgās prasības) tikt attiecināts arī uz trešo valstu centrālajām bankām un uz Starptautisko norēķinu banku, kura šā atbrīvojuma vajadzībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 600/2014 1. panta 9. punktu ir uzskatāma par līdzīgu trešo valstu centrālajām bankām. Šajā nolūkā Komisija sagatavoja un iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izvērtēta starptautiskā līmeņa pieeja trešo valstu centrālajām bankām. Ziņojums ietver izvērtējumu par centrālo banku, tostarp ECBS dalībnieku, juridisko kvalificēšanu trešo valstu tiesiskajā regulējumā un par Savienībā spēkā esošo regulatīvo informācijas atklāšanas prasību potenciālo ietekmi uz trešo valstu centrālo banku darījumiem. Ziņojumā attiecībā uz šo izvērtējumu ir secināts, ka vairāku trešo valstu centrālo banku atbrīvošana no Regulā (ES) Nr. 600/2014 paredzētajiem tirdzniecības pārredzamības pienākumiem bija nepieciešama, un līdz ar to tika secināts, ka atbrīvojumu attiecināšana arī uz šo trešo valstu centrālajām bankām bija atbilstoša.
- (3) Šajā regulā iekļautais atbrīvoto trešo valstu centrālo banku saraksts būtu jāpārskata pēc vajadzības, piemēram, lai attiecīgā gadījumā atbrīvojumus attiecinātu arī uz citu trešo valstu centrālajām bankām, kuras sarakstā vēl nav iekļautas, vai lai šādus publisko tiesību subjektus no saraksta izslēgtu.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Eiropas Vērtspapīru komitejas ekspertu grupas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Trešo valstu centrālās bankas, uz kurām attiecas atbrīvojums**

(Regulas (ES) Nr. 600/2014 1. panta 9. punkts)

Attiecībā uz Starptautisko norēķinu banku un trešo valstu centrālajām bankām, kas minētas šīs regulas pielikumā, piemēro Regulas (ES) Nr. 600/2014 1. panta 6. un 7. punktu.

*2. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OVL 173, 12.6.2014., 84. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 12. jūnijā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs*
Jean-Claude JUNCKER

PIELIKUMS

1. Austrālija
    - Austrālijas Centrālā banka (*Reserve Bank of Australia*);
  2. Brazīlija:
    - Brazīlijas Centrālā banka;
  3. Kanāda:
    - Kanādas Banka (*Bank of Canada*);
  4. Honkongas Īpašās Pārvaldes Apgabals:
    - Honkongas Monetārā iestāde (*Hong Kong Monetary Authority*);
  5. Indija:
    - Indijas Centrālā banka (*Reserve Bank of India*);
  6. Japāna:
    - Japānas Banka (*Bank of Japan*);
  7. Meksika:
    - Meksikas Banka (*Bank of Mexico*);
  8. Korejas Republika:
    - Korejas Banka (*Bank of Korea*);
  9. Singapūra:
    - Singapūras Monetārā iestāde (*Monetary Authority of Singapore*);
  10. Šveice:
    - Šveices Valsts banka (*Swiss National Bank*);
  11. Turcija:
    - Turcijas Republikas Centrālā banka (*Central Bank of the Republic of Turkey*);
  12. Amerikas Savienotās Valstis:
    - Federālo rezervju sistēma (*Federal Reserve System*);
  13. Starptautisko norēķinu banka.
-

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/1800**(2017. gada 29. jūnijs),****ar kuru groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 151/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regulu (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 81. panta 5. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 151/2013 ⁽²⁾ piemērošana parādīja, ka konkrētu standartu trūkums attiecībā uz piekļuvi datiem un datu apkopošanu un salīdzināšanu rada strukturālas nepilnības. Standartizētu datu, vienādas funkcionalitātes un standartizēta ziņojumu formāta trūkums ir kavējis tiešu un tūlītēju piekļuvi datiem un līdz ar to liedzis Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm efektīvi novērtēt sistēmisko risku un tādējādi izpildīt to attiecīgos pienākumus un pilnvaras.
- (2) Lai novērstu šos šķēršļus, ir jāgroza Deleģētā regula (ES) Nr. 151/2013, sīkāk precizējot operacionālos standartus, kas vajadzīgi darījumu reģistru datu apkopošanai un salīdzināšanai, nolūkā nodrošināt, ka Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētās iestādes spēj piekļūt informācijai, kas vajadzīga to attiecīgo pienākumu un pilnvaru izpildei.
- (3) Lai būtu iespējams efektīvi un lietderīgi salīdzināt un apkopot darījumu reģistru datus, būtu jāizmanto XML formāta veidnes un XML ziņojumi, kas izstrādāti saskaņā ar ISO 20022 metodiku, nolūkā piekļūt datiem un īstenot saziņu starp Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm un darījumu reģistriem. Tam nebūtu jāizslēdz iespēja, ka darījumu reģistri un attiecīgās iestādes var savā starpā vienoties par piekļuves nodrošināšanu un saziņu, papildus XML formātam izmantojot citu formātu.
- (4) XML formāta veidnes būtu jāizmanto, lai sniegtu datus attiecīgajām iestādēm tādā veidā, kas atvieglo datu apkopošanu, savukārt XML ziņojumi būtu jāizmanto, lai racionalizētu datu apmaiņas procesu starp darījumu reģistriem un attiecīgajām iestādēm. Deleģētā regula (ES) Nr. 151/2013 neizslēdz atsevišķu papildu formātu veidņu izmantošanu, kas nav XML formāta veidne, piemēram, ar komatu atdalītas vērtības (*csv*) vai tekstu (*txt*), ciktāl tās ļauj attiecīgajām iestādēm izpildīt to pienākumus un pilnvaras. Tāpēc darījumu reģistriem būtu jāļauj turpināt izmantot minētos formātus papildus XML formāta veidņu izmantošanai, nekādā gadījumā to neaizvietojojot. XML formāta veidnes un XML ziņojumi, pamatojoties uz ISO 20022 metodiku, būtu jāizmanto vismaz attiecībā uz visiem izlaides pārskatiem un apmaiņām, lai nodrošinātu darījumu reģistru datu salīdzināmību un apkopošanu.
- (5) Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm ir iespēja deleģēt uzdevumus un pienākumus EVTI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 ⁽³⁾ 28. pantu, tostarp par piekļuvi datiem, kas paziņoti darījumu reģistriem. Šāda deleģējuma izmantošanai nekādā veidā nebūtu jāietekmē darījumu reģistru pienākums Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm piešķirt tiešu un tūlītēju piekļuvi minētajiem datiem.
- (6) Lai nodrošinātu konfidencialitāti, jebkāda veida datu apmaiņa starp darījumu reģistriem un attiecīgajām iestādēm būtu jāveic, izmantojot drošu mašīnas-mašīnas savienojumu un datu šifrēšanas protokolus. Lai nodrošinātu

⁽¹⁾ OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 19. decembra Deleģētā regula (ES) Nr. 151/2013, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas nosaka datus, kuri darījumu reģistriem ir jāpublicē un jādara pieejami, un darbības standartus saistībā ar datu apkopošanu un salīdzināšanu un piekļuvi datiem (OV L 52, 23.2.2013., 33. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

vienotu standartu minimumu, starp darījumu reģistriem un Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm būtu jāizmanto protokols *SSH File Transfer Protocol (SFTP)*. Tam nebūtu jāizslēdz iespēja, ka darījumu reģistri un attiecīgās iestādes var savā starpā vienoties par to, lai izveidotu drošu mašīnas-mašīnas savienojumu, izmantojot papildu atsevišķu kanālu attiecībā uz *SFTP*. Tāpēc darījumu reģistriem būtu jāļauj turpināt izmantot citus drošus mašīnas-mašīnas savienojumus papildus *SFTP* izmantošanai, nekādā gadījumā to neaizvietojo.

- (7) Lai uzraudzītu finanšu stabilitāti un sistēmisko risku, liela nozīme ir datiem par atvasināto instrumentu līgumu ar atvērto pozīciju jaunāko darījumu stāvokli. Tāpēc attiecīgajām iestādēm vajadzētu būt piekļuvei minētajiem datiem.
- (8) Ir būtiski veicināt tiešu un tūlītēju piekļuvi konkrētajām datu kopām un tādējādi noteikt tādu kombinējamu *ad hoc* pieprasījumu kopumu, kas attiecas uz darījuma pusēm, ekonomikas noteikumus, atvasināto instrumentu līgumu klasifikāciju un identifikāciju, izpildes, ziņošanas un atmaksas laikposmu, kā arī uzņēmējdarbības un dzīves cikla notikumus.
- (9) Termiņi, kuros darījumu reģistri iesniedz datus attiecīgajām iestādēm, būtu jāsamazina, lai uzlabotu tiešu un tūlītēju piekļuvi darījumu reģistru datiem un ļautu attiecīgajām iestādēm un darījumu reģistriem pilnveidot savu iekšējo datu procesu plānošanu.
- (10) Tāpēc Deleģētā regula (ES) Nr. 151/2013 būtu jāgroza, lai sīkāk precizētu un uzlabotu operacionālo regulējumu attiecībā uz piekļuvi darījumu reģistru datiem un to apkopošanu un salīdzināšanu.
- (11) Šajā deleģētajā regulā izklāstīto noteikumu piemērošana būtu jāatliek, lai atvieglotu darījumu reģistru sistēmu pielāgojumu specifikācijām, kas noteiktas šajā deleģētajā regulā.
- (12) Šī regula ir balstīta uz regulatīvo tehnisko standartu projektu, ko Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ir iesniegusi Komisijai.
- (13) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. pantu EVTI ir organizējusi atklātu sabiedrisko apspriešanu par regulatīvo tehnisko standartu projektu, kas ir šīs regulas pamatā, un izvērtējusi potenciālās saistītās izmaksas un ieguvumus. Minētā sabiedriskā apspriešana ļāva EVTI uzzināt attiecīgo iestāžu un Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) dalībnieku viedokļus, ko izklāstīja ECB. Turklāt EVTI lūdza saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 37. pantu izveidotās Vērtspapīru un tirgu nozares ieinteresēto personu grupas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Deleģētās regulas (ES) Nr. 151/2013 grozījumi

1. Regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Darījumu reģistrs piešķir Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm tiešu un tūlītēju piekļuvi, tostarp deleģēšanas gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 28. pantu, atvasināto instrumentu līgumu datiem saskaņā ar šīs regulas 2. un 3. pantu.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā darījumu reģistrs izmanto XML formātu un veidni, kas izstrādāta saskaņā ar ISO 20022 metodiku. Darījumu reģistrs var, vienojoties ar attiecīgo iestādi, sniegt papildu piekļuvi atvasināto instrumentu līgumu datiem citā savstarpēji saskaņotā formātā.”;

b) panta 2. punktu svīturo.

2. Regulas 5. pantam pievieno šādu 3. līdz 9. punktu:

“3. Darījumu reģistrs sagatavo un uztur nepieciešamos tehniskos pasākumus, lai dotu iespēju Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm pieslēgties, izmantojot drošu mašīnas-mašīnas saskarni, nolūkā iesniegt datu pieprasījumu un saņemt datus.

Pirmās daļas piemērošanas nolūkā darījumu reģistrs izmanto protokolu *SSH File Transfer Protocol*. Darījumu reģistrs izmanto standartizētus XML ziņojumus, kas izstrādāti saskaņā ar ISO 20022 metodiku, un sazinās, izmantojot minēto saskarni. Darījumu reģistrs var, vienojoties ar attiecīgo iestādi, izveidot papildu savienojumu, izmantojot citu savstarpēji saskaņotu protokolu.

4. Saskaņā ar šīs regulas 2. un 3. pantu darījumu reģistrs nodrošina Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm piekļuvi šādai informācijai:

- a) visiem ziņojumiem par atvasināto instrumentu līgumiem;
- b) tādu atvasināto instrumentu līgumu jaunākajam darījumu stāvoklim, kuriem nav beidzies termiņš vai kuriem nepiemēro ziņojumu ar darbības veidu "E", "C", "P" vai "Z", kā minēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1247/2012 (*) pielikuma 2. tabulas 93. laukā.

5. Darījumu reģistrs sagatavo un uztur nepieciešamos tehniskos pasākumus, lai dotu iespēju Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm izveidot iepriekš noteiktus periodiskus pieprasījumus par piekļuvi atvasināto instrumentu līgumu datiem, kā iepriekš noteikts 4. punktā, kas ir vajadzīgi minēto iestāžu pienākumu un pilnvaru izpildei.

6. Pēc pieprasījuma darījumu reģistrs piešķir Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm piekļuvi atvasināto instrumentu līgumu datiem, jebkādā veida kombinējot šādus Īstenošanas Regulas (ES) Nr. 1247/2012 pielikumā minētos laukus:

- a) ziņojuma iesniegšanas laika zīmogs;
- b) ziņojumu sniedzošā darījuma partnera identifikators;
- c) otra darījuma partnera identifikators;
- d) ziņojumu sniedzošā darījuma partnera uzņēmējdarbības sektors;
- e) ziņojumu sniedzošā darījuma partnera veids;
- f) brokera identifikators;
- g) ziņojumu sniedzošās struktūras identifikators;
- h) saņēmēja identifikators;
- i) aktīvu klase;
- j) produkta klasifikācija;
- k) produkta identifikācija;
- l) pamatā esošā aktīva identifikācija;
- m) izpildes vieta;
- n) izpildes laika zīmogs;
- o) atmaksas termiņš;
- p) izbeigšanas datums;
- q) CCP; un
- r) darbības veids.

7. Darījumu reģistrs izveido un uztur tehnisko spēju sniegt tiešu un tūlītēju piekļuvi atvasināto instrumentu līgumu datiem, kuri nepieciešami, lai Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētās iestādes varētu izpildīt to pilnvaras un pienākumus. Minēto piekļuvi nodrošina šādi:

- a) ja Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētā iestāde pieprasa piekļuvi sīkākai informācijai par neizpildītiem atvasināto instrumentu līgumiem vai atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem ir beidzies termiņš vai par kuriem ne vēlāk kā gadu pirms pieprasījuma iesniegšanas dienas tika sagatavots ziņojums ar darbības veidu "E", "C", "Z" vai "P", kā minēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1247/2012 pielikuma 2. tabulas 93. laukā, darījumu reģistrs izpilda minēto pieprasījumu ne vēlāk kā plkst. 12:00 pēc universālā koordinētā laika pirmajā kalendārajā dienā pēc piekļuves pieprasījuma iesniegšanas dienas,

- b) ja Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētā iestāde pieprasa piekļuvi sīkākai informācijai par atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem ir beidzies termiņš vai par kuriem vairāk nekā gadu pirms pieprasījuma iesniegšanas dienas tika sagatavots ziņojums ar darbības veidu "E", "C", "Z" vai "P", kā minēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1247/2012 pielikuma 2. tabulas 93. laukā, darījumu reģistrs izpilda minēto pieprasījumu ne vēlāk kā trīs darbdienu laikā pēc piekļuves pieprasījuma iesniegšanas,
- c) ja Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētās iestādes pieprasījums par piekļuvi datiem attiecas uz atvasināto instrumentu līgumiem, uz kuriem attiecas a) un b) apakšpunkts, darījumu reģistrs sniedz sīku informāciju par minētajiem atvasināto instrumentu līgumiem ne vēlāk kā trīs darbdienu laikā pēc piekļuves pieprasījuma iesniegšanas.
8. Darījumu reģistrs apstiprina, ka ir saņēmis pieprasījumu par piekļuvi datiem, ko iesniegušas Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētās iestādes, un pārbauda šāda pieprasījuma pareizību un pilnīgumu. Tas paziņo minētajām vienībām par šīs pārbaudes rezultātu ne vēlāk kā sešdesmit minūtes pēc pieprasījuma iesniegšanas.
9. Darījumu reģistrs izmanto elektronisko parakstu un datu šifrēšanas protokolus, lai nodrošinātu to datu konfidencialitāti, integritāti un aizsardzību, kas darīti pieejami Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā minētajām iestādēm.

(*) Komisijas 2012. gada 19. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1247/2012, ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz tirdzniecības ziņojumu formātu un to sniegšanas biežumu darījumu reģistriem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 352, 21.12.2012., 20. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Īstenošanas regulu (ES) 2017/105 (OV L 17, 21.1.2017., 17. lpp.)."

2. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. novembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 29. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2017/1801**(2017. gada 13. jūlijs),****ar ko labo Deleģētās regulas (ES) 2016/2250, ar kuru izveido izmetumu plānu dažām bentiskajām zvejniecībām, kas darbojas Ziemeļjūrā un Savienības ūdeņos ICES IIa rajonā, atsevišķu valodu versijas**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 15. panta 6. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/2250 ⁽²⁾ 6. pantā noteikti *de minimis* atbrīvojumi no izkraušanas pienākuma attiecībā uz konkrētām sugām, kas nozvejotas ar konkrētiem zvejas rīkiem.
- (2) Deleģētās regulas (ES) 2016/2250 6. panta f) punkta redakcijā čehu, dāņu, itāļu, slovāku un vācu valodā ir ieviesusies kļūda attiecībā uz izmantoto rīku veidiem.
- (3) Deleģētās regulas (ES) 2016/2250 dāņu valodas versijā ir kļūdas arī 6. panta e), f) un g) punktā attiecībā uz sugām, kurām piemēro *de minimis* atbrīvojumu, 8. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā un 8. panta 3. punktā – attiecībā uz īpašiem tehniskiem pasākumiem Skagerakā un pielikuma 3. zemsvītras piezīmē – attiecībā uz ietvertu kuģu definīciju. Tas neskar pārējo valodu versijas.
- (4) Tādēļ attiecīgi būtu jālabo Deleģētā regula (ES) 2016/2250.
- (5) Lai visiem zvejniekiem, kas izmanto *de minimis* atbrīvojumu, nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas, šī deleģētā regula būtu jāpieņem no Deleģētajā regulā (ES) 2016/2250 noteiktās piemērošanas dienas,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants**(neattiecas uz latviešu valodas versiju)*⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.⁽²⁾ Komisijas 2016. gada 4. oktobra Deleģētā regula (ES) 2016/2250, ar kuru izveido izmetumu plānu dažām bentiskajām zvejniecībām, kas darbojas Ziemeļjūrā un Savienības ūdeņos ICES IIa rajonā (OV L 340, 15.12.2016., 2. lpp.).

---

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2017. gada 13. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

LĒMUMI

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJAS LĒMUMS (KĀDP) 2017/1802

(2017. gada 28. septembris)

par Eiropas Savienības Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) misijas vadītāja iecelšanu amatā (EUPOL COPPS/1/2017)

POLITIKAS UN DROŠĪBAS KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 38. panta trešo daļu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2013/354/KĀDP (2013. gada 3. jūlijs) par Eiropas Savienības Policijas misiju palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 9. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Lēmuma 2013/354/KĀDP 9. panta 1. punktu, Politikas un drošības komiteja (PDK) ir pilnvarota saskaņā ar Līguma 38. panta trešo daļu pieņemt attiecīgos lēmumus Eiropas Savienības Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) politiskās kontroles un stratēģiskās virzības nodrošināšanai, tostarp pieņemt lēmumu par misijas vadītāja iecelšanu amatā.
- (2) PDK 2015. gada 17. februārī pieņēma Lēmumu EUPOL COPPS/1/2015 ⁽²⁾, ar ko par EUPOL COPPS misijas vadītāju no 2015. gada 16. februāra līdz 2015. gada 30. jūnijam ieceļ *Rodolphe MAUGET* kungu.
- (3) *Rodolphe MAUGET* kunga kā EUPOL COPPS misijas vadītāja pilnvaru termiņš ir ticis pagarināts vairākas reizes, pēdējoreiz – ar PDK Lēmumu EUPOL COPPS/1/2016 ⁽³⁾, ar kuru EUPOL COPPS misijas vadītāja pilnvaru termiņš tika pagarināts līdz 2017. gada 30. jūnijam.
- (4) Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos 2017. gada 22. septembrī ierosināja no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. jūnijam par EUPOL COPPS misijas vadītāju iecelt *Kauko AALTOMAA* kungu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo *Kauko AALTOMAA* kungs no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. jūnijam tiek iecelts par Eiropas Savienības policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) misijas vadītāju.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2017. gada 28. septembrī

Politikas un drošības komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
W. STEVENS

⁽¹⁾ OV L 185, 4.7.2013., 12. lpp.

⁽²⁾ Politikas un drošības komitejas Lēmums (KĀDP) 2015/381 (2015. gada 17. februāris) par Eiropas Savienības Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) misijas vadītāja iecelšanu amatā (EUPOL COPPS/1/2015) (OV L 64, 7.3.2015., 37. lpp.).

⁽³⁾ Politikas un drošības komitejas Lēmums (KĀDP) 2016/1193 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko pagarina Eiropas Savienības Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) misijas vadītāja pilnvaru termiņu (EUPOL COPPS/1/2016) (OV L 197, 22.7.2016., 1. lpp.).

IETEIKUMI

KOMISIJAS IETEIKUMS (ES) 2017/1803

(2017. gada 3. oktobris)

par likumīgu ceļu pastiprināšanu attiecībā uz personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība

(izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 6504)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Pārmitināšana ir nozīmīgs instruments, ar ko piedāvā aizsardzību piespiedu kārtā pārvietotām personām, un skaidrs apliecinājums pasaules mēroga solidaritātei ar trešām valstīm, lai palīdzētu tām tikt galā ar situāciju, kad liels skaits personu bēg no kara vai vajāšanas. Aizstājot bīstamas un neatbilstīgas migrācijas plūsmas uz Savienību ar drošiem un likumīgiem ceļiem, pārmitināšana palīdz glābt dzīvības, sekmē neatbilstīgas migrācijas samazināšanu un migrācijas spiediena pārvaldību un dod pretsparu kontrabandas tīklu izplatītajam vēstījumam. Tāpēc pārmitināšana ir arī svarīgs ES visaptverošās patvēruma un migrācijas politikas elements.
- (2) Krīze Vidusjūras reģionā 2015. gada septembrī lika Savienības iestādēm nekavējoties apzināties ārkārtas situāciju, kuras iemesls bija ārkārtīgi lielas migrācijas plūsmas reģionā, un aicināt pieņemt īstermiņa un ilgtermiņa pasākumus – no migrācijas plūsmu novēršanas ārpus ES līdz efektīvas kontroles nodrošināšanai pie mūsu ārējām robežām un ES politikas pastiprināšanai atgriešanās jomā, vienlaikus reformējot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu (KEPS) un nodrošinot uzlabotas iespējas drošai un likumīgai iecelšanai Eiropas Savienībā.
- (3) Kā daļu no tūlītējiem pasākumiem nolūkā visaptveroši risināt migrācijas krīzi un apliecināt solidaritāti ar trešām valstīm, ko visvairāk skar globālā bēgļu krīze, Komisija 2015. gada 8. jūnijā ieteica ES mēroga shēmu, lai divu gadu laikā pārmitinātu 20 000 personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība ⁽¹⁾. 2015. gada 20. jūlijā dalībvalstis kopā ar Dublinas sistēmas asociētajām valstīm piekrita pārmitināt no Tuvajiem Austrumiem, Āfrikas raga un Ziemeļāfrikas 22 504 personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība ⁽²⁾.
- (4) Lai sagrautu migrantu kontrabandas tīklus un piedāvātu migrantiem alternatīvu riskēšanai ar dzīvību, ES un Turcija 2016. gada 18. martā nolēma pārraut nekontrolētas migrantu plūsmas loku, kurš radījis humanitāro krīzi, un vienojās par vairākiem pasākumiem, tostarp par to Sīrijas valstspiederīgo pārmitināšanu uz dalībvalstīm, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (5) Pēc ES un Turcijas paziņojuma Padome grozīja Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601 ⁽³⁾, lai ļautu dalībvalstīm izpildīt savus pārceļšanas pienākumus attiecībā uz 54 000 pieteikuma iesniedzējiem, saskaņā ar savām valsts un daudzpusējām shēmām pārmitinot, humanitāri uzņemot vai citādā veidā likumīgi uzņemot no Turcijas Sīrijas valstspiederīgos, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (6) Ņujorkas deklarācijā par bēgļiem un migrantiem, kuru 2016. gada 19. septembrī pieņēma visas 193 Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis, tika aicināts vienlīdzīgāk sadalīt slogu un atbildību bēgļu uzņemšanai un atbalstīšanai pasaulē. Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis pauda nodomu paplašināt to likumīgo ceļu skaitu un apmēru, kuri pieejami bēgļiem, lai viņus uzņemtu vai pārmitinātu trešās valstīs ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Komisijas 2015. gada 8. jūnija Ieteikums par Eiropas shēmu attiecībā uz pārmitināšanu, C(2015) 3560 final.

⁽²⁾ Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija secinājumi.

⁽³⁾ Padomes 2016. gada 29. septembra Lēmums (ES) 2016/1754, ar kuru groza Lēmumu (ES) 2015/1601, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV L 268, 1.10.2016., 82. lpp.).

⁽⁴⁾ Ņujorkas deklarācija par bēgļiem un migrantiem, pieejama šādā tīmekļa vietnē: <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>.

- (7) Līdz 2017. gada 20. septembrim ir pārmitināts vairāk nekā 23 000 cilvēku saskaņā ar shēmu, par ko vienošanās tika panākta 2015. gada 20. jūlijā, kā arī atbilstīgi ES un Turcijas paziņojumam. Savu valsts shēmu ietvaros dalībvalstis ir pārmitinājušas vēl vairāk personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (8) Dalībvalstis 2016. gadā vien pārmitināja 14 205 bēgļus, kas ir būtisks pieaugums salīdzinājumā ar 8 155 personām, kuras tika pārmitinātas 2015. gadā, 6 550 personām, kas pārmitinātas 2014. gadā, un 2010.–2013. gada laikposmā ik gadu pārmitinātajām 4 000–5 000 personām. Šis pieaugums liecina par pievienoto vērtību un potenciālu, kas pārmitināšanas jomā ir ES mēroga sadarbībai un koordinācijai. Tas liecina arī par to, cik svarīgi ir piešķirt pārmitināšanai pienācīgu finansējumu no ES budžeta, jo 2014.–2017. gadā tai ir atvēlēti 293,3 miljoni euro.
- (9) Dalībvalstīm, kuras vēl nav izpildījušas savas saistības saskaņā ar pašreizējām shēmām, tas būtu nekavējoties jā dara. Visas saistības, kuras palikušas neizpildītas pēc abu shēmu darbības beigām, būtu jāpārnes uz nākamo pārmitināšanas saistību uzņemšanos, un tām būtu jāpapildina jaunās saistības, ko dalībvalstis uzņemsies.
- (10) Eiropas Savienībai jāpāriet no *ad hoc* pārmitināšanas un humanitāras uzņemšanas shēmām uz stabilu sistēmu pārmitināšanai uz ES. Tāpēc ES patvēruma sistēmas pārskatīšanas ietvaros Komisija nāca klajā ar priekšlikumu Savienības pārmitināšanas sistēmai⁽¹⁾, lai personām, kurām tas nepieciešams, nodrošinātu drošus un likumīgus ceļus starptautiskās aizsardzības saņemšanai. Minētā priekšlikuma raita pieņemšana ir svarīgs elements efektīvākā, taisnīgākā un stabilākā Eiropas politikā patvēruma un migrācijas jomā.
- (11) Lai nodrošinātu, ka līdz Savienības pārmitināšanas sistēmas ieviešanai pārmitināšana netiek pārtraukta, Komisija 8. pārmitināšanas un pārcelšanas forumā, kas notika 2017. gada 4. jūlijā, aicināja dalībvalstis uzņemties vērienīgas pārmitināšanas saistības, kuru pamatā ir savstarpēji saskaņotās prioritātes šim laikposmam un kuras arī atbilst globālajām vajadzībām, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstais komisārs bēgļu jautājumos (UNHCR) prognozējis 2018. gadam.
- (12) Šā ieteikuma mērķis ir nodrošināt to, ka pārmitināšanas pasākumus var turpināt laikposmā no pašreizējo ES pārmitināšanas shēmu darbības beigām līdz Savienības pārmitināšanas sistēmas darbības uzsākšanai un pildīt 2017. gada 4. jūlijā sāktu saistību uzņemšanos, ņemot vērā jaunās papildu vajadzības, kas izklāstītas UNHCR 2018. gadam prognozēto globālo pārmitināšanas vajadzību plānā.
- (13) Ieteikuma mērķis ir atbalstīt dalībvalstu pastāvīgos centienus likumīgu un drošu ceļu nodrošināšanā un pastiprināšanā attiecībā uz personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Dalībvalstu rīcība, kas atbilst šim ieteikumam, apliecinās solidaritāti ar trešām valstīm, kurās ir liels skaits pārvietoto personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, sniegs ieguldījumu starptautiskajās pārmitināšanas iniciatīvās un sekmēs labāku vispārējo migrācijas situācijas pārvaldību. Tāpēc šā ieteikuma mērķi atbilst priekšlikumam par Savienības pārmitināšanas sistēmu.
- (14) Prioritāro reģionu izvēles pamatā ir nepieciešamība arī turpmāk īstenot ES un Turcijas 2016. gada 18. marta paziņojumu, tostarp izmantojot gaidāmo brīvprātīgo humanitārās uzņemšanas shēmu (VHAS), turpināt pārmitināšanu no Jordānijas un Libānas un ieviest dzīvīgu paziņojumu, kas izklāstīts "Rīcības plānā par pasākumiem Itālijas atbalstam, spiediena mazināšanai Vidusjūras centrālās daļas maršrutā un solidaritātes palielināšanai"⁽²⁾, lai veiktu pārmitināšanu no nozīmīgākajām Āfrikas valstīm, kuras atrodas Vidusjūras reģiona centrālās daļas migrācijas maršrutā un pa ceļam uz to, tostarp no Lībijas, Nigēras, Čadas, Ēģiptes, Etiopijas un Sudānas.
- (15) 2017. gada 4. jūlijā sāktās saistību uzņemšanās ietvaros dalībvalstis līdz 20. septembrim ir izteikušas aptuveni 14 000 solījumu. Ir vajadzīga spēcīgāka visu dalībvalstu iesaistīšanās, lai veicinātu kopējos centienus glābt cilvēku dzīvību un piedāvātu ticamas alternatīvas neatbilstīgai kustībai.
- (16) Globālās pārmitināšanas vajadzības attiecas uz 1,2 miljoniem personu, un UNHCR ir atkārtoti aicinājis visas valstis pakāpeniski palielināt savu pārmitināšanas programmu mērogu atbilstīgi nodomiem, kas pausti Ņujorkas deklarācijā par bēgļiem. Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz progresu, kas panākts kopš 2015. gada, Savienībai būtu jāpiedāvā vismaz 50 000 pārmitināšanas vietu, lai līdz 2019. gada 31. oktobrim uzņemtu no trešām valstīm personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (17) Lai atbalstītu dalībvalstis šā mērķa sasniegšanā, no Savienības budžeta būtu jā dara pieejami 500 miljoni euro. Ievērojot Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (AMIF) nosacījumus, dalībvalstis par katru no prioritārajiem reģioniem pārmitināto personu var saņemt fiksētu summu EUR 10 000 apmērā.

⁽¹⁾ COM(2016) 468 final.

⁽²⁾ SEC(2017) 339.

- (18) UNHCR plāno pagaidu mehānismu visneaizsargātāko migrantu grupu ārkārtas evakuācijai no Lībijas. Eiropas Savienībai kopā ar citiem globālajiem dalībniekiem būtu jādod savs ieguldījums šajā mehānismā, lai tas dotu reālus rezultātus, ļaujot visneaizsargātākajām personām, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuras pašlaik uzturas Lībijā, saņemt piekļuvi pārmitināšanas iespējām. Neatbilstīga migrācija apstāsies tikai tad, ja bīstamajiem ceļojumiem būs reāla alternatīva. Tāpēc dalībvalstīm, apsverot savas pārmitināšanas saistības, būtu jāņem vērā arī šī UNHCR iniciatīva un tā jāatbalsta.
- (19) Kopīgajā paziņojumā par migrācijas un patvēruma problēmas risināšanu Francijas, Vācijas, Itālijas un Spānijas pārstāvji un Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece, kā arī Nigēras un Čadas pārstāvji un Lībijas Prezidentālās padomes priekšsēdētājs 2017. gada 28. augustā atzina, ka, ņemot vērā to, ka ir samazinājusies kontrabandistu organizētā migrācija, ir jāveic to personu pārmitināšana, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuras ir īpaši neaizsargātas.
- (20) Vismaz 50 000 pārmitināšanas vietu, ko Savienība piedāvās personām no prioritārajiem reģioniem, palīdzēs pasaules mēroga solidaritātes iniciatīvām izvērst likumīgos migrācijas ceļus; minēto iniciatīvu vidū ir nesenais UNHCR aicinājums 2018. gadā visā pasaulē nodrošināt 40 000 vietu pārmitināšanai no valstīm, kuras atrodas gar Vidusjūras reģiona centrālās daļas maršrutu.
- (21) Lai nodrošinātu īstenošanas uzraudzību, dalībvalstīm katru mēnesi būtu jāziņo Komisijai par personām, kas pārmitinātas uz šo dalībvalstu teritoriju saskaņā ar savām saistībām, un jānorāda valsts, no kuras attiecīgā persona ir pārmitināta.
- (22) Komisijai līdz 2018. gada 31. oktobrim būtu jāizskata šā ieteikuma īstenošanā panāktais progress. Pamatojoties uz šo pārskatu un ņemot vērā kopējo migrācijas situāciju Eiropas Savienībā un pasaulē, dalībvalstis var tikt aicinātas turpmāk pārskatīt savas saistības.
- (23) Šis ieteikums būtu jāadresē dalībvalstīm. Asociētās valstis tiek aicinātas sniegt savu ieguldījumu kopīgajos Eiropas centienos pārmitināšanas jomā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

PĀRMITINĀŠANAS SAISTĪBU PALIELINĀŠANA

1. Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta pašreizējo ES pārmitināšanas shēmu īstenošanā, un lai aptvertu laikposmu no šo shēmu darbības beigām līdz Savienības pārmitināšanas sistēmas darbības uzsākšanai, dalībvalstīm būtu jāpiedāvā vismaz 50 000 pārmitināšanas vietu, lai līdz 2019. gada 31. oktobrim uzņemtu no trešām valstīm personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
2. Dalībvalstīm, kuras vēl nav uzņēmušās saistības saskaņā ar pārmitināšanas saistību uzņemšanas, ko Komisija uzsāka 2017. gada 4. jūlijā, tas būtu jādara ne vēlāk kā līdz 2017. gada 31. oktobrim, un tām dalībvalstīm, kuras to jau izdarījušas, būtu jāapsver iespēja palielināt savas saistības, lai sasniegtu mērķi.
3. Dalībvalstīm savas saistības būtu jākoncentrē uz to, lai:
  - a) nodrošinātu Sīrijas un trešo valstu valstspiederīgo, kā arī Sīrijas konflikta rezultātā pārvietoto bezvalstnieku nepārtrauktu pārmitināšanu no Turcijas, lai tādējādi atbalstītu ES un Turcijas 2016. gada 18. marta paziņojuma īstenošanu, tostarp izmantojot gaidāmo brīvprātīgo humanitārās uzņemšanas shēmu (VHAS);
  - b) nodrošinātu pārmitināšanas turpināšanu no Lībānas un Jordānijas;
  - c) sekmētu situācijas stabilizāciju Vidusjūras reģiona centrālajā daļā, pārmitinot no Lībijas, Nigēras, Čadas, Ēģiptes, Etiopijas un Sudānas personas, kurām nepieciešama aizsardzība, tostarp atbalstot UNHCR pagaidu mehānismu visneaizsargātāko migrantu grupu ārkārtas evakuācijai no Lībijas.
4. Savu saistību izpildē dalībvalstis tiek aicinātas veikt pārmitināšanu pēc iespējas ātrāk, cieši sadarbojoties ar UNHCR un vajadzības gadījumā saņemot atbalstu no EASO.

UZRAUDZĪBA

5. Dalībvalstīm katru mēnesi būtu jāpaziņo Komisijai to personu skaits, kuras pārmitinātas uz šo dalībvalstu teritoriju savu saistību izpildes gaitā, un jānorāda valsts, no kuras attiecīgā persona ir pārmitināta.

FINANSIĀLAIS ATBALSTS

6. Dalībvalstīm būtu pilnībā jāizmanto finansiālais atbalsts 500 miljonu euro apmērā, kas no Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda līdzekļiem ir piešķirts šajā ieteikumā minēto pārmitināšanas saistību izpildei.

PĀRSKATĪŠANA

7. Komisija līdz 2018. gada 31. oktobrim pārskatīs šo ieteikumu. Pamatojoties uz Komisijas pārskatu par šā ieteikuma īstenošanu un ņemot vērā kopējo migrācijas situāciju Eiropas Savienībā un pasaulē, dalībvalstis vajadzības gadījumā var tikt aicinātas atkal atjaunināt savas saistības.

ADRESĀTI

8. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2017. gada 3. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dimitris AVRAMOPOULOS

KOMISIJAS IETEIKUMS (ES) 2017/1804**(2017. gada 3. oktobris)****par to, kā īstenojami Šengenas Robežu kodeksa noteikumi par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie iekšējām robežām Šengenas zonā**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Telpā bez iekšējo robežu kontroles lēmumu par iekšējo robežu kontroles pagaidu atjaunošanu var pieņemt vienīgi ārkārtas apstākļos, lai reaģētu uz situācijām, kas nopietni ietekmē minēto telpu vai tās daļu vai sabiedrisko kārtību vai iekšējo drošību vienā vai vairākās dalībvalstīs. Ņemot vērā ietekmi, kāda šādi atjaunošanai var būt uz visām personām un precēm, kurām ir tiesības brīvi pārvietoties telpā bez iekšējo robežu kontroles, tā var būt tikai galējais līdzeklis, kas pakļauts stingriem nosacījumiem attiecībā uz jebkādas šādas pagaidu atjaunošanas apjomu un ilgumu.
- (2) Pašreizējos Šengenas Robežu kodeksa noteikumos ir paredzēta iespēja ātri atjaunot iekšējo robežu pagaidu kontroli uz laikposmu līdz diviem mēnešiem, ja nopietns apdraudējums sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai dalībvalstī prasa tūlītēju rīcību (28. pants). Kodeksā paredzēta arī iespēja atjaunot robežkontroli uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem nopietnu sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējumu dēļ paredzamu notikumu gadījumā (25. pants). Šengenas Robežu kodeksa 28. un 25. panta apvienota īstenošana ļauj uzturēt robežkontroli kopumā uz laikposmu līdz astoņiem mēnešiem. Turklāt jauns sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējums nozīmē to, ka noteikumus var piemērot no jauna (un tādējādi no jauna aprēķināt kontroles laikposma ilgumu).
- (3) Šengenas Robežu kodeksa 29. pantā ir izklāstīta ārkārtas procedūra, kas ļauj atjaunot iekšējo robežu kontroli uz laikposmu līdz diviem gadiem, ja tādi nopietni trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli ilgāku laiku apdraud telpas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, kuri ir atklāti Šengenas izvērtēšanas gaitā. Pēc tam, kad ir tikusi pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624⁽¹⁾, šo procedūru var izmantot arī gadījumā, kad dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar neaizsargātības novērtējumu vai nesadarbojas ar aģentūru gadījumos, kad situācija pie ārējām robežām prasa tūlītēju rīcību.
- (4) Kaut arī pašreiz spēkā esošie laika ierobežojumi lielākajā daļā gadījumu ir bijuši pietiekami, tomēr nesena pieredze apliecina, ka konkrēti nopietni sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējumi, piemēram, terorisma draudi vai ievērojama, nekontrolēta sekundārā kustība Savienības iekšienē, var pastāvēt krietni ilgāk par iepriekš minētajiem laikposmiem.
- (5) Komisija ir pieņēmusi priekšlikumu, ar ko groza attiecīgos Šengenas Robežu kodeksa noteikumus, lai nākotnē vērstos pret šādiem pastāvīgiem apdraudējumiem. Ar minēto priekšlikumu tiek grozīti laika ierobežojumi, kas Šengenas Robežu kodeksa 25. pantā ir noteikti paredzamu notikumu gadījumā, un atzīts, ka atjaunotās robežkontroles pagarināšana pie iekšējām robežām, pārsniedzot pašreizējos laika ierobežojumus, var būt pamatota uz laikposmu līdz diviem gadiem. Turklāt priekšlikumā arī paredzēta iespēja vēl ilgāk pagarināt robežkontroli pie iekšējām robežām gadījumos, kad konkrētais apdraudējums iekšējai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai pastāv pat ilgāk par minēto laika ierobežojumu.
- (6) Ar šiem jaunajiem termiņiem ir saistītas papildu procesuālās prasības, kas dalībvalstīm jāizpilda pirms iekšējo robežu kontroles atjaunošanas vai pagarināšanas. Konkrēti, dalībvalstīm savi paziņojumi ir jāpamato ar riska novērtējumu, kurā apliecināts, ka plānotā iekšējo robežu kontroles atjaunošana vai pagarināšana ir galējais līdzeklis, un izskaidrots, kā iekšējo robežu kontrole palīdzētu novērst konstatēto apdraudējumu. Turklāt Komisijai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regula (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

tagad ir pienākums sniegt atzinumu visos gadījumos, kad iekšējo robežu kontrole pārsniedz sešus mēnešus. Ir grozīti arī noteikumi par “apspriešanās procedūru” pēc Komisijas atzinuma, lai atspoguļotu Eiropas Robežu un krasta apsardzes un Eiropola jauno lomu un nodrošinātu, ka ir pienācīgi ņemti vērā šādas apspriešanās rezultāti, jo īpaši attiecībā uz kaimiņu dalībvalstu iesaisti. Visas šīs izmaiņas paredzētas, lai nodrošinātu, ka iekšējo robežu kontrole tiek atjaunota vienīgi tik ilgi, cik tas nepieciešams un pamatots.

- (7) Ierosinātās Šengenas Robežu kodeksa izmaiņas balstās uz pašreizējiem noteikumiem. Gaidot iepriekš izklāstīto Šengenas Robežu kodeksa grozījumu pieņemšanu, ir svarīgi, ka visas dalībvalstis, kas plāno atjaunot pagaidu robežkontroli pie iekšējām robežām, pilnībā īsteno Šengenas Robežu kodeksa esošo noteikumu prasības, saskaņā ar kurām dalībvalstīm, kas plāno izmantot šo pasākumu, jau tagad vispirms jāapsver iespēja izmantot robežkontrolei alternatīvus pasākumus un jāsadarbojas ar kaimiņu dalībvalstīm.
- (8) Saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 26. pantu pirms lēmuma pieņemšanas par pagaidu robežkontroles atjaunošanu vai pagarināšanu pie iekšējām robežām attiecīgai dalībvalstij būtu jānovērtē, cik lielā mērā ar šādu pasākumu paredzams pienācīgi novērst apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, un jānovērtē pasākuma samērīgums attiecībā pret minēto apdraudējumu, cita starpā ņemot vērā šāda pasākuma paredzamo ietekmi uz personu brīvu pārvietošanos telpā bez iekšējo robežu kontroles. Tāpēc mērķtiecīga kontrole, kas pamatojas uz pastāvīgi atjauninātu riska analīzi un izlūkdatiem, palīdzētu gūt maksimālu labumu no kontroles un ierobežotu tās negatīvo ietekmi uz brīvu pārvietošanos.
- (9) Dalībvalstīm, ko skar konkrētajos robežas posmos veiktā atjaunotā kontrole, būtu jāļauj regulāri paust viedokli par tās nepieciešamību, lai organizētu savstarpēju sadarbību starp visām iesaistītajām dalībvalstīm un regulāri pārbaudītu, vai pasākumi ir samērīgi ar notikumiem, kuri liek atjaunot robežkontroli un rada apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai. Dalībvalstij, kura nolēmusi atjaunot šādu kontroli, būtu jāņem vērā šis viedoklis tad, kad tā izvērtē un pārskata šādu pārbauci nepieciešamību ar mērķi tās nemitīgi pielāgot apstākļiem.
- (10) Saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 27. panta 1. punkta e) apakšpunktu dalībvalstij, kas atjauno vai pagarina iekšējo robežu kontroli, cita starpā būtu jāsniedz informācija par pasākumiem, kas pārējām dalībvalstīm jāveic plānotās robežkontroles kontekstā. Turklāt saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 27. panta 5. punktu var notikt kopīgas sanāksmes, kurās piedalās dalībvalsts, kas plāno atjaunot robežkontroli pie iekšējām robežām, pārējas dalībvalstis, jo īpaši tās, ko tieši skar šādi pasākumi, un Komisija, lai vajadzības gadījumā organizētu dalībvalstu savstarpēju sadarbību. Šādi kontakti ar kaimiņu dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai ierobežotu ietekmi uz brīvu pārvietošanos.
- (11) Tā kā pagaidu robežkontroli pie iekšējām robežām var atjaunot tikai ārkārtas apstākļos un kā galējo līdzekli, dalībvalstīm vispirms būtu jāpārbauda, vai konstatētā apdraudējuma efektīvai novēršanai nevarētu izmantot citus, robežkontrolei alternatīvus pasākumus, un jālemj par robežkontroles atjaunošanu pie attiecīgajām iekšējām robežām tikai kā galējo līdzekli gadījumā, ja ar šādiem pārrobežu kustību mazāk ierobežojošiem pasākumiem nevar pietiekami novērst konstatētos apdraudējumus. Attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāinformē par šo pārdomu rezultātiem un savā paziņojumā, kas iesniegts saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 27. panta 1. punktu, jānorāda iemesli, kādēļ izvēle izdarīta par labu robežkontrolei.
- (12) Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai arī turpmāk pilnībā īstenotu Komisijas 2017. gada 12. maija ieteikumu (C(2017) 3349 final) par samērīgām policijas pārbaudēm un policijas sadarbību Šengenas zonā.
- (13) Šis ieteikums būtu jāīsteno, pilnībā ievērojot pamattiesības.
- (14) Šis ieteikums būtu jāadresē visām Šengenas valstīm, kurām ir saistoša Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 ⁽¹⁾ III sadaļa,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regula (ES) 2016/399 par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

IETEKMES UZ BRĪVU PĀRVIETOŠANOS IEROBEŽOŠANA

Lai panāktu pareizo līdzsvaru starp nepieciešamību aizsargāt sabiedrisko kārtību vai iekšējo drošību dalībvalstīs un ieguvumiem, kurus sniedz telpa bez kontroles pie iekšējām robežām, dalībvalstīm, kas plāno atjaunot iekšējo robežu pagaidu kontroli, būtu rūpīgi jāņem vērā turpmāk minētie aspekti un tie regulāri jāizvērtē, kad tās saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 26. pantu novērtē nepieciešamību un samērīgumu atjaunot pagaidu kontroli pie iekšējām robežām atbilstīgi Šengenas Robežu kodeksa 25. un 28. pantam:

- a) šādas atjaunošanas paredzamo ietekmi uz personu brīvu pārvietošanos telpā bez iekšējo robežu kontroles;
- b) šādas atjaunošanas paredzamo ietekmi uz iekšējo tirgu.

Tāpēc dalībvalstīm, kuras plāno atjaunot iekšējo robežu pagaidu kontroli, paziņojumā, kas iesniegts saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 27. panta 1. punktu, būtu jāinformē par sava novērtējuma rezultātiem attiecībā uz ietekmi, kāda plānotajai robežkontroles atjaunošanai vai pagarināšanai pie iekšējām robežām būtu uz brīvu pārvietošanos un iekšējo tirgu.

Dalībvalstīm, kas plāno atjaunot iekšējo robežu pagaidu kontroli, būtu jāatturas no jebkādiem pasākumiem, kurus neattaisnotu konstatētais nopietnais sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējums. Piemēram, tām būtu jāierobežo robežu posmi, kuros ir atjaunota iekšējo robežu pagaidu kontrole, nepārsniedzot to, kas ir noteikti nepieciešams, lai novērstu konstatēto apdraudējumu.

KOPĪGA ATBILDĪBA UN SADARBĪBA

Ņemot vērā šo mērķi, proti, ierobežot ietekmi uz brīvu pārvietošanos, dalībvalstīm, kuras plāno atjaunot iekšējo robežu pagaidu kontroli, būtu:

- a) savlaicīgi jāapspriežas ar plānotās atjaunošanas skartajām dalībvalstīm;
- b) jāuztur cieša un nepārtraukta sadarbība, kas ļautu pastāvīgi pārskatīt un pielāgot kontroli, lai atspoguļotu mainīgās vajadzības un ietekmi uz vietas;
- c) jābūt gatavām palīdzēt cita citai nolūkā efektīvi īstenot robežkontroli, ja tas ir vajadzīgs un pamatots.

ALTERNATĪVU PASĀKUMU IZMANTOŠANA

Lai nodrošinātu, ka robežkontroles pagaidu atjaunošana pie iekšējām robežām ir galējais līdzeklis, ko izmanto vienīgi tad, kad konstatēto nopietno sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējumu nevar pienācīgi novērst ar citiem līdzekļiem, dalībvalstīm būtu pilnībā jāīsteno Komisijas 2017. gada 12. maija ieteikums (C(2017) 3349 final) par samērīgām policijas pārbaudēm un policijas sadarbību Šengenas zonā.

Briselē, 2017. gada 3. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dimitris AVRAMOPOULOS

KOMISIJAS IETEIKUMS (ES) 2017/1805
(2017. gada 3. oktobris)
par publiskā iepirkuma profesionalizāciju
Publiskā iepirkuma profesionalizācijas iestāžu struktūra
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

- (1) Publiskais iepirkums ir gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes instruments. Šim instrumentam varētu būt ievērojama ekonomiskā ietekme⁽¹⁾ uz Komisijas izaugsmes, darbvietu un pārrobežu tirdzniecības mērķu sasniegšanu. Efektīvs, racionāls un konkurencē balstīts publiskais iepirkums ir labi funkcionējoša vienotā tirgus priekšnosacījums un svarīgs Eiropas ieguldījumu virzītājs⁽²⁾.
- (2) 2014. gadā pieņemtās direktīvas par publisko iepirkumu⁽³⁾ nodrošina instrumentu kopumu, kas dalībvalstīm dod iespēju publisko iepirkumu izmantot efektīvāk un stratēģiskāk. Publiskais iepirkums saskaras ar jauniem izaicinājumiem, jo aizvien biežāk tiek gaidīts, ka stingrāku budžeta ierobežojumu apstākļos tas apliecinās, ka par publiskajiem līdzekļiem ir iegūts vislabākais, izmantos digitalizācijas un tirgus evolūcijas sniegtās priekšrocības, dos stratēģisku ieguldījumu horizontālu politikas mērķu sasniegšanā un tādu sabiedrības vērtību panākšanā kā inovācija, sociālā iekļautība un ekonomiskā ilgtspēja, palielinās pieejamību un vairo atbildību par to, ka līdz minimumam samazināti trūkumi, atkritumi, pārkāpumi, krāpšana un korupcija un ka ir izveidotas atbildīgas piegādes ķēdes.
- (3) Lai vislabāk izmantotu šo Eiropas ieguldījumu instrumentu, ir jāgarantē publiskā iepirkuma noteikumu efektīva piemērošana visos līmeņos, kā norādīts Investīciju plānā Eiropai⁽⁴⁾; tas palīdzēs arī panākt spēcīgāku vienoto tirgu, uz ko 2017. gada runā par stāvokli Savienībā aicināja Komisijas priekšsēdētājs Junkers. Efektivitāte turklāt ir viena no jomām, kura publiskajā iepirkumā vēl ir jāuzlabo, kā norādīts Eiropas pusgada procesā.
- (4) Tāpēc ir jānodrošina publisko līdzekļu visefektīvākais izlietojums un publiskā iepirkuma veicējiem jābūt spējīgiem veikt iepirkumu pēc visaugstākajiem profesionalitātes standartiem. Profesionalitātes celšana un veicināšana publiskā iepirkuma veicēju vidū var palīdzēt vairo publiskā iepirkuma ietekmi uz visu tautsaimniecību⁽⁵⁾.
- (5) Publiskā iepirkuma profesionalizācijas mērķis tiek saprasts plaši, tas atspoguļo kopējo uzlabojumu visā to cilvēku profesionālo iemaņu, prasmju, izglītības un pieredzes spektrā, kuri vada publisko iepirkumu vai piedalās uzdevumos, kas saistīti ar iepirkumu⁽⁶⁾. Tas aptver arī rīkus un atbalstu, kā arī iestāžu struktūru iepirkumu

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vienotā tirgus pilnigošana – plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" (COM(2015) 550).

⁽²⁾ Gandrīz puse kohēzīvai domāto līdzekļu līdz saņēmējiem nonāk caur publisko iepirkumu. No 2014. līdz 2020. gadam ES Eiropas reģionos ieguldīs EUR 325 miljardus, kas ir gandrīz trešdaļa no ES kopējā budžeta, un tas tiks darīts, izmantojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus, kuru mērķis ir veicināt ekonomisko izaugsmi, darbvietu radīšanu un konkurētspēju un mazināt attīstības nevienādību.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.) ("Klasiskā iepirkuma direktīva"), Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.) ("Koncesiju direktīva") un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/25/ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.) ("Komunālo pakalpojumu direktīva"), un jo īpaši to attiecīgi 83. panta 4. punkts, 45. panta 4. punkts un 99. panta 4. punkts.

⁽⁴⁾ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Investīciju bankai "Investīciju plāns Eiropai" (COM(2014) 903).

⁽⁵⁾ Komisijas dienestu darba dokumentā (SWD(2015) 202), kas ir vienotā tirgus stratēģijas pavaddokuments, aplēsts: atrisinot profesionalizācijas problēmu, potenciālie ieguvumi ekonomikai pārsniegtu EUR 80 miljardus.

⁽⁶⁾ Tas aptver jebkurā iepirkuma procesa posmā – no vajadzību formulēšanas līdz līgumu pārvaldībai – iesaistīto iepirkuma veicēju pilnu darba spektru neatkarīgi no tā, vai šie speciālisti nodarbināti centralizētās vai decentralizētās pārvaldes iestādēs vai organizācijās, un no tā, vai viņu amats konkrēti definēts kā ar iepirkumu saistīts vai arī viņi ir atbildīgi tikai par dažiem uzdevumiem, kas saistīti ar iepirkumiem.

politikas jomā, jo tas viss ir nepieciešams, lai racionāli veiktu šo darbu un sasniegtu rezultātus⁽¹⁾. Tāpēc iedarbīgai profesionalizācijas politikai jābalstās uz vispārēju stratēģisku pieeju, kurā iezīmējas trīs turpmāk minētie papildu mērķi.

- I. Profesionalizācijai vajadzīgās politikas arhitektūras izstrāde. Lai profesionalizācijas politika būtu patiesi iedarbīga, tai vajadzīgs augsta līmeņa politiskais atbalsts. Tas nozīmē, ka politikas centrālajā līmenī skaidri jādefinē un jāpiešķir pienākumi un uzdevumi dažādām iestādēm, ka attiecīgie centieni jāatbalsta vietējā, reģionālajā un nozares līmenī, vienlaikus nodrošinot politikas ciklu nepārtrauktību un vajadzības gadījumā izmantojot institucionālas struktūras, kuras veicina specializāciju un zināšanu apkopošanu un nodošanu.
  - II. Cilvēkresursi: iepirkuma veicēju apmācības un profesionālās izaugsmes pārvaldība. Publiskā iepirkuma praktiķiem, t. i., preču, pakalpojumu un būvdarbu iepirkumā iesaistītajiem darbiniekiem, kā arī revidentiem un ierēdņiem, kas atbild par publiskā iepirkuma lietu izskatīšanu, jābūt ar pareizu kvalifikācijas, apmācības, prasmju un pieredzes līmeni, kas atbilst šo personu atbildības līmenim. Tas nozīmē, ka jāpiesaista pieredzējuši, prasmiģi un motivēti darbinieki, jāpiedāvā vajadzīgā apmācība un nepārtraukta profesionālā attīstība, kā arī jāizstrādā profesionālās izaugsmes struktūra un stimuli, kas publiskā iepirkuma speciālista amatu padarītu pievilcīgāku un motivētu ierēdņus sasniegt labus stratēģiskos rezultātus.
  - III. Sistēmas: instrumentu un metodikas nodrošināšana profesionālās publiskā iepirkuma prakses atbalstam. Lai publiskā iepirkuma praktiķi varētu darboties efektīvi un varētu katrā iepirkumā saņemt vislabāko rezultātu par ieguldīto naudu, viņu rīcībā jābūt pareiziem rīkiem un atbalstam. Tas nozīmē, ka jāgādā par tādu rīku un procesu pieejamību, kas nodrošina iespēju iepirkumu veikt gudri, piemēram: e-iekirkuma rīki, vadlīnijas, rokasgrāmatas, paraugi un sadarbības instrumenti, ar atbilstošu apmācību, atbalstu un lietpratību, zināšanu uzkrāšanu un labas prakses apmaiņu.
- (6) Šis ieteikums⁽²⁾ mudina izstrādāt un ieviest dalībvalstīs profesionalizācijas politiku un piedāvā apsvērt paraugu kopumu⁽³⁾. Iecerēts, ka šī iniciatīva palīdzēs dalībvalstīm izveidot profesionalizācijas politiku, kas palielinās iepirkuma prestižu, ietekmi, nozīmi un reputāciju publisko mērķu sasniegšanā.
- (7) Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm un to galvenokārt valsts līmeņa publiskās pārvaldes iestādēm. Tomēr dalībvalstīm saskaņā ar savu centralizēto vai decentralizēto iepirkuma sistēmu jāturpina mudināt un atbalstīt līgumslēdzējas iestādes / līgumslēdzējus profesionalizācijas iniciatīvu izvēršanā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāpievērš šim ieteikumam to struktūru uzmanība, kuras atbild par publisko iepirkumu visos līmeņos, kā arī to struktūru uzmanība, kuras atbild par publiskā iepirkuma lietu izskatīšanā iesaistīto revidentu un ierēdņu apmācību,

IR PIENĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

I. PUBLISKĀ IEPIRKUMA PROFESIONALIZĀCIJAS POLITIKAS DEFINĒŠANA

1. Dalībvalstīm būtu jāizstrādā un jāīsteno ilgtermiņa stratēģija publiskā iepirkuma jomā, kura būtu piemērota to vajadzībām, resursiem un administratīvajai struktūrai un kura varētu būt vai nu nošķirta, vai iekļauta plašākā publiskās pārvaldes profesionalizācijas politikā. Mērķis ir piesaistīt, pilnveidot un saglabāt prasmes, koncentrēties uz veikspēju un stratēģiskiem rezultātiem un ar pieejamajiem instrumentiem un metodēm nodrošināt vislielāko ieguvumu. Šai stratēģijai:
  - a) jābūt vērstai uz visiem iepirkuma procesā iesaistītajiem dalībniekiem, un tā ir jāizstrādā, izmantojot iekļaujošu pieeju valsts, reģionālajā un vietējā līmenī;
  - b) tā jāpiemēro, koordinējot ar citām publiskās pārvaldes rīcībpolitikas jomām; un
  - c) tajā jāņem vērā pārējās dalībvalstīs un starptautiskā līmenī notiekošais.

(1) Nepieciešamība attīstīt iepirkuma jomas darbaspēku, kas spējīgs ik gadu nodrošināt kvalitatīvus rezultātus par ieguldīto naudu, ir uzsvērtā arī ESAO 2015. gada ieteikumā par publisko iepirkumu (<http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-on-Public-Procurement.pdf>).

(2) Komisija neplāno uzspiest konkrētu modeli, bet aicina dalībvalstis un attiecīgās pārvaldes iestādes risināt šos jautājumus. Tiek skaidri atzīts, ka iepirkuma profesionalizācijas ziņā dalībvalstis atrodas dažādos attīstības posmos. Tomēr jaunajās direktīvās dalībvalstīm ir prasīts nodrošināt, ka a) informācija un vadlīnijas par ES publiskā iepirkuma tiesību aktu interpretāciju un piemērošanu ir pieejamas bez maksas, lai tādējādi palīdzētu līgumslēdzējām iestādēm un ekonomikas dalībniekiem, it īpaši MVU; b) līgumslēdzējām iestādēm iepirkuma procedūru plānošanā un rīkošanā ir pieejams atbalsts.

(3) Ieteikumu papildinās dalībvalstu paraugprakses apkopojums.

2. Dalībvalstīm turklāt jānodrošina līgumslēdzējas iestādes / līgumslēdzēji īstenot valsts profesionalizācijas stratēģiju, izstrādāt profesionalizācijas iniciatīvas, kā arī veidot piemērotu iestāžu struktūru un sadarbību un tās/tie jāatbalsta šajā procesā, lai tādējādi iepirkuma jomā panāktu lielāku koordināciju, efektivitāti un stratēģisku ievirzi, citu lietu starpā balstoties uz:
- plašāku sadarbību starp attiecīgajiem dienestiem un starp līgumslēdzējām iestādēm / līgumslēdzējiem; un
  - mācību iestāžu, centralizēto iepirkuma struktūru un uz iepirkumiem vērstu profesionālo organizāciju specializētajām zināšanām un atbalstu.

II. CILVĒKRESURSI: APMĀCĪBAS UN PROFESIONĀLĀS IZAUGSMES PĀRVALDĪBAS UZLABOŠANA

3. Tā kā iepirkuma projekti mēdz skart vairākas disciplīnas, dalībvalstīm būtu jāapzina un jādefinē, kāda ir prasmju un kompetences bāze, kas ir jāapgūst un jāuztur ikkatram publiskā iepirkuma praktiķim, gan situācijās, kad amata pienākumi ir tieši saistīti ar iepirkumu, gan situācijās, kad iepirkuma pienākumi ir tikai daļa no citiem pienākumiem, kā arī attiecībā uz tiesnešiem un revidentiem, piemēram:
- prasmju un kompetences kopums darbā pieņemšanas un profesionālās izaugsmes procesu vajadzībām un mācību programmu izstrādes vajadzībām; un
  - kopīgs publiskā iepirkuma prasmju satvars Eiropas līmenī.
4. Dalībvalstīm būtu jāizstrādā atbilstošas gan sākotnējo, gan mūžizglītības mācību programmas, kuru pamatā būtu dati un vajadzību novērtējums, kā arī prasmju satvari, ja tādi ir, piemēram:
- jāizstrādā mācību sākumkursi gan bakalaura, gan pēcdiploma studiju programmās un citas mācības, kas nepieciešamas, sākot profesionālo darbību iepirkuma jomā, un/vai jāatbalsta to izstrāde;
  - jānodrošina un/vai jāatbalsta vispusīgs, mērķorientēts un pieejams mūžizglītības mācību un praktiskās apmācības piedāvājums;
  - jāpalielina mācību piedāvājums, izmantojot inovatīvus, interaktīvus risinājumus vai e-mācību rīkus, kā arī replicēšanas shēmas; un
  - jāgūst labums no akadēmiskās sadarbības un pētniecības, lai izstrādātu vispusīgu teorētisko pamatojumu iepirkuma risinājumu vajadzībām.
5. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai līgumslēdzējas iestādes / līgumslēdzēji labi vadītu cilvēkresursus, profesionālās izaugsmes plānošanu un motivācijas sistēmas iepirkuma pienākumu jomā, kas ļautu iepirkumiem piesaistīt un noturēt kvalificētus darbiniekus un mudinātu publiskā iepirkuma praktiķus sasniegt labāku kvalitāti un stratēģiskāku pieeju; piemēram var minēt:
- atzīšanas un/vai sertifikācijas shēmas, kas skaidri nosaka un atzīst pienākumus iepirkuma jomā;
  - profesionālās izaugsmes struktūras, institucionālos stimulus un politisko atbalstu stratēģisku rezultātu sasniegšanai; un
  - izcilības balvas labas prakses popularizēšanai tādās jomās kā inovācija, zaļais un sociāli atbildīgais publiskais iepirkums vai cīņa ar korupciju.

III. SISTĒMAS: RĪKU UN METODIKAS NODROŠINĀŠANA

6. Dalībvalstīm ir jāveicina un jāatbalsta tādu pieejamu IT rīku izstrāde un ieviešana, kas var atvieglot un uzlabot iepirkuma sistēmu darbību, piemēram:
- sistēmas, kas nodrošina piekļuvi informācijai, izveidojot vienotus tiešsaistes portālus;
  - IT rīku izstrāde ar atbilstošu apmācību (piemēram, apjomradītu ietaupījumu, energoefektivitātes vai komandas darba panākšanai) vai atbalsts attiecīgiem tirgus virzītiem risinājumiem; un
  - stratēģiskas pieejas veicināšana digitalizācijas jomā, atbalstot produktu un pakalpojumu standartizāciju, koplietošanu, atkalizmantošanu un sadarbību, ko it īpaši var panākt, izmantojot ES līmenī pieejamos IT risinājumus ⁽¹⁾, kā arī dodot savu ieguldījumu tādu rīku pilnveidošanā kā tiešsaistes IKT standartu katalogs iepirkuma vajadzībām ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Piemēram: vienotā digitālā vārteja (*Single Digital Gateway*) un Eiropas digitālās infrastruktūras savienošanas instrumenta elementi (e-identitāte, e-paraksts, e-piegāde, e-rēķini).

⁽²⁾ https://joinup.ec.europa.eu/community/european_catalogue/

7. Nodrošinot rīkus atbilstības un pārredzamības panākšanai un vadlīnijas pārkāpumu novēršanai, dalībvalstīm būtu jāatbalsta un jāveicina godprātība gan individuālā, gan institucionālā līmenī, jo tā ir profesionālas rīcības neatņemama sastāvdaļa, tas veicams:
- izveidojot ētikas kodeksus, kā arī profesionālās godprātības hartas;
  - izstrādājot mācību programmas un vadlīnijas, kuru pamatā ir pārkāpumu datu ⁽¹⁾ analīze, un veicinot pašattīrīšanos; un
  - izstrādājot konkrētas vadlīnijas par to, kā novērst un atklāt krāpšanu un korupciju, arī par trauksmes ceļšanas kanāliem.
8. Dalībvalstīm būtu jāizdod vadlīnijas, kuru mērķis ir, no vienas puses, sniegt tiesisko noteiktību par ES un valsts tiesību aktiem vai prasībām, kas izriet no ES starptautiskajiem pienākumiem, un, no otras puses, veicināt un popularizēt stratēģisku domāšanu, saimniecisku spriešanu un gudru / informācijā balstītu lēmumu pieņemšanu, piemēram:
- mērķorientēti vadlīniju dokumenti, metodiskie norādījumi, labas prakses krājumi un izplatītāko kļūdu apkopojumi, kas ir atjaunināti, ērti lietojami, viegli pieejami un sakņoti praktiķu pieredzē; un
  - standartizēti paraugi un rīki dažādu procedūru vajadzībām, piemēram, attiecībā uz zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem.
9. Lai nodrošinātu iepirkuma procedūru profesionalitāti, sadarbībā balstītu darbu un zināšanu nodošanu, dalībvalstīm būtu jāveicina labas prakses apmaiņa un būtu jāsniedz atbalsts praktiķiem, piemēram:
- jāsniiedz tehniskā palīdzība, izmantojot palīdzības dienestus, uzticības tālruņus un/vai e-pasta pakalpojumus;
  - jāorganizē semināri un darbnīcas, lai informētu par jaunumiem tiesību aktos, politikas prioritātēs un labākajā praksē; un
  - jāveicina praktiķu kopu izveide, izmantojot tiešsaistes forumus un profesionāļiem paredzētus sociālos tīklus.

IV. ŠIM IETEIKUMAM SEKOJOŠIE PĒCPASĀKUMI: ZIŅOJUMI UN UZRAUDZĪBA

10. Par pasākumiem, kuri veikti pēc šā ieteikuma, Komisija iesaka dalībvalstīm to informēt, izmantojot ziņojumus, kas paredzēti saskaņā ar Direktīvas 2014/24/ES 83. pantu, Direktīvas 2014/23/ES 45. pantu un Direktīvas 2014/25/ES 99. pantu.

Strasbūrā, 2017. gada 3. oktobrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Elżbieta BIENKOWSKA

⁽¹⁾ Ievērojot datu aizsardzības tiesību aktu prasības un tiesības uz personas datu aizsardzību.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV